

- 2) Bij het onderzoek van de derde en de vierde prejudiciële vraag is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009, in het licht van de artikelen 6 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie kunnen aantasten.

(¹) PB C 413 van 9.12.2019.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 27 januari 2021 — Europese Commissie / Republiek Oostenrijk

(Zaak C-787/19) (¹)

[Niet-nakoming – Fiscale bepalingen – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Artikelen 306 tot en met 310 – Bijzondere regeling voor reisbureaus – Toepassing op alle soorten afnemers – Nationale wettelijke regeling die niet van toepassing is op reisdiensten die worden verricht voor belastingplichtigen die voor rekening van hun onderneming gebruikmaken van deze diensten – Artikel 73 – Maatstaf van heffing – Vaststelling van een getotaliseerde maatstaf van heffing voor dienstenpakketten of voor alle diensten die in een belastingtijdvak zijn verleend – Onverenigbaarheid]

(2021/C 88/12)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Wasmeier en J. Jokubauskaitė, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk (vertegenwoordigers: F. Koppensteiner en A. Posch, gemachtigden)

Dictum

- 1) Door de voor reisbureaus geldende bijzondere regeling voor de belasting over de toegevoegde waarde (btw) niet toe te passen op reisdiensten die zij verrichten voor belastingplichtigen die voor rekening van hun onderneming gebruikmaken van deze diensten, en door de reisbureaus, voor zover zij aan die regeling zijn onderworpen, toe te staan de maatstaf van heffing van de btw getotaliseerd vast te stellen voor dienstenpakketten of voor alle diensten die in een belastingtijdvak zijn verleend, is de Republiek Oostenrijk de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 73 en de artikelen 306 tot en met 310 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde
- 2) De Republiek Oostenrijk wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 413 van 9.12.2019.

Hogere voorziening ingesteld op 15 juni 2020 door ZU tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 31 maart 2020 in zaak T-499/19, ZU / EDEO

(Zaak C-266/20 P)

(2021/C 88/13)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: ZU (vertegenwoordiger: C. Bernard-Glanz, advocat)

Andere partij in de procedure: Europese Dienst voor extern optreden

Bij beschikking van 20 januari 2021 heeft het Hof van Justitie (Zevende kamer) de hogere voorziening deels kennelijk niet-ontvankelijk en deels kennelijk ongegrond verklaard en heeft het rekwirant verwezen in zijn eigen kosten.